

[Vilhelm Rasmussen.]

havde været plagsom, men havde bedt det ærede Medlem Hr. Pinholt om Tilladelse til at tale her i denne Sal, vilde jeg naturligvis, saa længe vi havde Ministeriet Madsen-Mygdal, være blevet nede paa dette lille beskedne Budget, men netop fordi jeg dristede mig til at tale, maatte Ministeriet Madsen-Mygdal øjeblikkelig foretage en Frontforandring og bevilge Statens Lærerhøjskole større Midler, saaledes at den igen kom i Fremgang trods dette Ministeriums ganske uforvarlige Nedskæring af dens Budget. Jeg forbeholder mig altsaa med det ærede Medlems Tilladelse at være plagsom ogsaa i Fremtiden — ogsaa om Skæb-
nen skulde give os et andet Ministerium.

Hvad nu denne Sag angaar, vil jeg, siden jeg saaledes har været nødt til at gøre nogle Bemærkninger, gerne sige, at den forbavser mig i allerhøjeste Grad. Thi det er jo saadan, at den stærke Vækst i Deltagelsen i de korte Kursus i Sommerferien skyldes et ganske udtrykkeligt Initiativ fra den danske Lærerstands Side. Det er Lærerne, som har bedt mig og den højtærede Minister om at stille større Beløb til Raadighed til Kursus i Sommerferien. Og nu forekommer det mig, at det danske Samfund er særdeles vel tjent med, at Folkeskolen har en Lærerstand, som er villig til i sin Sommerferie baade at bruge Penge og bruge Tid og bruge Kræfter til sin yderligere Uddannelse, for at denne Lærerstand kan gøre Fyldest i Folkeskolens Tjeneste. Er der noget, man ikke bør lægge sig hindrende i Vejen for, er det efter min Mening netop dette. Derfor synes jeg, det er i allerhøjeste Grad uklogt, at den ærede Opposition er gaaet imod denne beskedne Forhøjelse, og det er uklogt af det ærede Medlem Hr. Pinholt at bruge en, synes jeg, fornærmelig Udtalelse for at motivere sit slette Standpunkt.

Men det er ikke meget bedre, naar det ærede Medlem Hr. Pitzner siger, at der ikke sker noget galt derved. Jo, det gør der. Der er indløbet Ansøgninger fra 599 kvalificerede Lærere. Hvis vi gaar ud fra, at det, de lærer i Ferierne, er til Gavn for dem selv og derigennem for Folkeskolen, saa sker der noget galt, naar man hindrer nogen af dem i at faa Kursus, under Forudsætning af, at der kan skaffes Plads nok og gives en fyldestgørende Undervisning. Hvis dette ikke er Tilfældet, saa har det ærede Medlem Ret til her eller andetsteds at kritisere Ledelsen; det staar naturligvis enhver frit for, men saa længe det ikke kan bevises, at Undervisningen af den ene eller

den anden Grund er ringe, fordi det store Antal tager Del i den, saa længe kan der ikke gives en fyldestgørende Grund for at lægge sig hindrende i Vejen for Lærernes Adgang til videre Uddannelse.

Til disse Bemærkninger vil jeg gerne have Lov at føje en anden af mere almen Karakter. Man hører meget ofte i politiske Diskussioner Medlemmer af de Partier, der her er i Opposition, kritisere Statsvirksomhed ud fra den Betragtning, at der ikke er Initiativ i Statens Virksomheder. Her foreligger nu i hvert Fald et Initiativ. Jeg har lagt for Dagen aabent og ærligt, at dette Initiativ skyldes den danske Lærerstand, men dernæst naturligvis Ledelsen for Institutionen. Hvad Logik er der nu i, at man ved mange Lejligheder beklager sig over mangelfuldt Initiativ i Statens Virksomheder og saa nu ikke vil gaa med til en Bevilling paa 10 000 Kr., fordi der har meldt sig saa stort et Antal Deltagere, at det Beløb, der er budgetteret, ikke slaar til? Det forekommer mig derfor, idet jeg i øvrigt henholder mig til de Bemærkninger, der faldt dels fra den ærede Ordfører for Fler-tallet og dels fra det ærede Medlem Hr. Povlsen, at de to Oppositionspartier gør sig selv en meget daarlig Tjeneste ved deres Modstand mod dette lille Beløb, og jeg beklager dette af den Grund, at det maaske betyder, at fremtidig Udvikling af Virksomheden paa Statens Lærerhøjskole vil være umuliggjort. Bygningen staar næsten tom om Formiddagen. Er der nogen Mening i, at man har et stort Statsaktiv staaende næsten tomt om Formiddagen og et stigende Antal af Ansøgere, som vilde blive dygtigere ved at komme der, og at man saa nægter dem Bevilling af et beskedent Beløb til deres Uddannelse? Det forekommer mig, at en saadan Betragtning mangler enhver sund Sans.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, som kom ind paa nogle Betragtninger over, hvorledes det var, da han var ung, hvor mange der den Gang kunde ønske at søge Højskoler eller komme paa Kursus eller lignende, men hvor dette ikke var muligt. Ja, jeg maa beundre det ærede Medlems Beskedenhed, naar han virkelig kunde ønske sig de Tilstande opretholdt, som han var utilfreds med, da han var ung. Sagen er nemlig den, at forhaabentlig vokser Trangen til at faa mere og mere Kundskab, efterhaanden som denne bliver lettere og lettere tilgængelig, og efterhaanden som Børnene lærer mere og mere i Skolerne. Derfor forekom-